

Een uitgestelde kennismaking. (Ds. Jos (& Betty) van der Sterre, mei. 2022)

Een cryptische aanhef. Ik zal het uitleggen. We schrijven zomer 2019. Mijn vrouw en ik maken ons op voor een tweede periode in Fuengirola-Torremolinos. Daar zullen we verblijven van oktober 2019 tot begin januari 2020.

Zomer 2019 belt collega Maaïke Schepers of ik zin heb een keer naar Denia te komen. Daar heb ik wel oren naar. Ons eerste verblijf aan de Costa del Sol was voor ons een heerlijke ervaring en we wisten dat we in 2020 ook wel een keer naar Spanje wilden komen. En als we vervolgens praten over de meest gewenste periode blijkt dat we beiden een voorkeur hebben voor de periode juli-augustus. Denia kan in de zomerperiode niet echt makkelijk aan een voorganger komen en wij kiezen er juist voor om een keer niet in het seizoen een paar maanden naar Spanje te gaan. Dat heeft te maken met onze bezigheden. Betty speelt cello in het Deventer Symfonisch Orkest en volgt een opleiding schilderkunst. Ik ben o.a. betrokken bij de programmering van films uit de serie Movies that Matter in samenwerking met het filmhuis in Deventer. Activiteiten die we eigenlijk te boeiend vinden om er ineens een aantal maanden tussenuit te zijn. Dus is de afspraak snel gemaakt. Wij komen graag de maanden juli-augustus 2020 naar Denia. Maar ja, dan is daar het corona-virus en komt alles op losse schroeven te staan. En dus ook onze kennismaking met de Nederlandse gemeenschap in Denia.

Twee jaar later zal het er toch van komen. We gaan elkaar ontmoeten, voor zover u niet met vakantie naar Nederland bent.

Hoog tijd om ons aan u voor te stellen. Wij, dat zijn Betty Kellaert-van der Sterre en Jos van der Sterre. Betty werkte 10 jaar met en voor vluchtelingen in de gemeente Heerde, 10 jaar als maatschappelijk werker in de verslavingszorg met als basis Harderwijk en tenslotte 10 jaar als algemeen maatschappelijk werker in de gemeente Olst-Wijhe.

Ik was predikant in de gemeenten Nieuwe Pekela, Ridderkerk en Heerde en vanaf 2000 was ik geestelijk verzorger in het psychiatrisch ziekenhuis in Twente. Tijdens mijn predikantschap heb ik een aantal vervolgoopleidingen gedaan. De voor mij meest vormende opleidingen waren de klinisch pastorale vorming, bibliodrama en contextueel pastoraat. Voor wie meer wil weten, spreek me aan en ik vertel er enthousiast over. In het voorjaar van 2017 zwaaide ik af en sinds begin 2018 is ook Betty gepensioneerd.

Als ik niet uitkijk heb ik nog niets verteld over wat voor ons het belangrijkste is: onze kinderen en kleinkinderen. Samen hebben wij 4 kinderen en inmiddels 6 kleinkinderen, drie kleinkinderen wonen met hun ouders in Utrecht, ze zijn 12, 10 en 8 jaar (meisje-jongen-meisje). Drie kleinkinderen wonen met hun vader en moeder sinds kort in Stroe, zij zijn 8, 7 en 3 jaar (drie meisjes). De andere kinderen wonen in Groningen en Zwolle. We weten ons rijk gezegend!

Sinds 2008 wonen we in boekenstad Deventer. Eén van onze favoriete bezigheden is fietsen. Zo fietsten we een paar jaar geleden vanuit Deventer naar Santiago de Compostella en voorjaar 2019 zijn we begonnen aan een tocht naar Rome. In juni hebben we het eerste deel van de tocht gereden, van Deventer naar Augsburg. We

hoopten voorjaar 2020 de tocht te kunnen voltooien, maar ook daar stak corona een stokje voor. Het is er nog niet van gekomen de reis naar Rome af te maken, maar één ervaring uit het eerste deel van de tocht wil ik u niet onthouden. Ergens onderweg in Duitsland stapten we in een dorp af omdat we zin hadden in een kop koffie. We maakten een korte wandeling en kwamen langs een kerk. Aan de weg stonden gezusterlijk, zo u wilt gebroederlijk, naast elkaar twee mededelingen-borden, één van de Evangelisch Lutherse Kerk en één van de Rooms-katholieke Kerk. Ik vond dat mooi: in één oogopslag kan de voorbijganger kennis nemen van de activiteiten van beide kerken. En sommige zaken werden ook gezamenlijk gedaan. Het deed me denken aan de Nederlandse kerken aan de Costa's. Immers, ook hier trekken mensen met verschillende kerkelijke achtergrond gezamenlijk op, samen zingen zij, samen bidden zij en samen buigen zij zich over dat prachtige oude boek de Bijbel, spellen de verhalen, willen bemoedigd en aangesproken worden. En daar wil ik graag deze zomer mijn steentje aan bijdragen.

Wij zien uit naar de ontmoeting.

Een hartelijke groet, Betty Kellaert en Jos van der Sterre.